

- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.
3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα φέρει τα δικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 208 της 12.8.1995.

Προσφυγή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου 1999

(Υπόθεση C-334/99)

(1999/C 366/22)

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τον Claus-Dieter Quassowski, του ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομικών, Βόννη, και τον Jochim Sedemund, Rechtsanwalt, Βερολίνο, με αντίκλητο τον Wolf-Dieter Plessing, Ministerialrat στο ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών, Graurheindorfer Straße 108, D-53117 Bonn, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 9 Σεπτεμβρίου 1999 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

- να ακυρώσει τα άρθρα 4 έως 7 της απόφασης της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 1999 (K[1999]2264 τελικό) περί «κρατικής ενισχύσεως την οποία χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Gröditzter Stahlwerke GmbH και της θυγατρικής της Walzwerk Burg GmbH»·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή, κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού ΕΚΑΧ του Δικαστηρίου, να προσκομίσει στο Δικαστήριο το σύνολο των φακέλων που αφορούν την ενίσχυση αυτή από του έτους 1994 και να επιτρέψει την πρόσβαση της προσφεύγουσας στο περιεχόμενο αυτών των φακέλων·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

- Αντικανονική σύνθεση της Επιτροπής: Κατά τον χρόνο εκδόσεως της απόφασης ένα μέλος της Επιτροπής τελούσε «εν αδεία», περί της οποίας ουδέν προβλέπεται στις Συνθήκες, η δε μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων του σε άλλο μέλος της Επιτροπής είχε ως αποτέλεσμα ότι δεν μπορούσε πλέον να ασκήσει τα καθήκοντά του· συνεπώς, στην πράξη περιορίστηκε ο αριθμός των εχόντων δυνατότητα λήψεως αποφάσεων επιτρόπων σε δέκα εννέα.
- Παραβίαση της υποχρεώσεως ενεργείας εντός ευλόγου χρόνου και των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της ασφαλείας δικαίου: Η Επιτροπή, καίτοι ενημερώθηκε με επιστολές που εστάλησαν το 1994 και το 1995 για τα ήδη εφαρμοζόμενα και σχεδιαζόμενα οικονομικής φύσεως μέτρα, εντούτοις άφησε να δημιουργηθεί στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση και τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, επί περίοδο υπερβαίνουσα την τριετία, ότι δεν θα προβάλλει

αντιρρήσεις για την οικονομική συμμετοχή στην αναδιάρθρωση των επιχειρήσεων αυτών επικαλούμενη λόγους στηριζόμενους στο δίκαιο των ενισχύσεων. Πάντως, αποκλείεται η ανάκληση των ήδη χορηγηθεισών ενισχύσεων μέχρι το τέλος του 1995, διότι μέχρι την έναρξη της προβλεπόμενης για τις ενισχύσεις διαδικασίας τον Αύγουστο του 1997 η Επιτροπή άφησε να παρέλθουν πλέον των τριών ετών κατά τη διάρκεια των οποίων ουδέποτε ισχυρίστηκε ότι δεν επαρκούσαν τα στοιχεία που της είχαν υποβληθεί. Επίσης όσον αφορά τα κοινοποιηθέντα σχέδια χορηγήσεως ενισχύσεων, ουδέποτε η Επιτροπή επικαλέστηκε, μέχρι τον Αύγουστο του 1997, το ανασταλτικό αποτέλεσμα των άρθρων 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (όπως αυτό ίσχυε τότε) σε συνδυασμό με τα άρθρα 6, παράγραφος 4, τέταρτο εδάφιο, του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων και 6, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του έκτου κώδικα ενισχύσεων.

- Παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.
- Εσφαλμένη επέκταση εφαρμογής της Συνθήκης ΕΚΑΧ επί της εκτίμησεως από απόψεως ανταγωνισμού της μη εμπίπτουσας στη Συνθήκη ΕΚΑΧ παραγωγής: Η Επιτροπή στηρίζει την απόφασή της επί της αποδοχής του κινδύνου υπάρξεως Spill-Over συνεπειών και όχι επί της πραγματικής διαπιστώσεως της δυσανάλογης εφαρμογής των ισχυόντων περί των διαθεσίμων πόρων μιας επιχειρήσεως στον τομέα εφαρμογής της Συνθήκης ΕΚΑΧ· η Επιτροπή δεν έλαβε δεόντως υπόψη της έκθεση λογιστών ελεγκτών αποδεικνύουσα το αντίθετο.
- Εσφαλμένη εκτίμηση των επενδυτικών ενισχύσεων κατά τον πέμπτο κώδικα ενισχύσεων στον τομέα της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα: Η Επιτροπή αντιφάσκει όταν ισχυρίζεται ότι δεν κοινοποιήθηκαν εμπροθέσμως οι σχετικές ενισχύσεις καίτοι η ίδια ζήτησε από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση την ανάκληση της εγκαίρως γενομένης κοινοποιήσεως. Εξάλλου, η παραβίαση απλώς της υποχρεώσεως κοινοποιήσεως δεν δικαιολογεί την απαίτηση για οριστική ανάκληση της ενισχύσεως, όταν ιδίως δεν έχει εξεταστεί η ουσιαστική νομιμότητα της ενισχύσεως.
- Εσφαλμένη εκτίμηση των επενδυτικών ενισχύσεων για τον μη εμπίπτοντα στη Συνθήκη ΕΚΑΧ τομέα: Καίτοι η ίδια η Επιτροπή δέχεται με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι προέβη σε σαφή διαχωρισμό των επενδυτικών ενισχύσεων σ' αυτές που εμπίπτουν στη Συνθήκη ΕΚ και σ' αυτές που εμπίπτουν στη Συνθήκη ΕΚΑΧ, η αναφορά της στα κριτήρια εγκρίσεως που προβλέπει η Συνθήκη ΕΚΑΧ και στον πέμπτο κώδικα ενισχύσεων για τον τομέα της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα είναι αντίθετη προς τις ισχύουσες διατάξεις. Εξάλλου, οι δραστηριότητες του τομέα ΕΚ της Gröditzter Stahlwerke δεν συνιστούν «ευαίσθητο τομέα», κατά την έννοια της νομοθεσίας περί Treuhand και των οδηγιών περί αναδιάρθρωσεως των επιχειρήσεων που επικαλέστηκε η Επιτροπή. Η «πλαισίωση ορισμένων κλάδων κατασκευής προϊόντων σιδήρου και χάλυβα εκτός ΕΚΑΧ» (¹), την οποία επικαλέστηκε στην αιτιολογία η Επιτροπή δεν περιέχει ουσιαστικά κριτήρια ελέγχου για τις ενισχύσεις που χορηγούνται στους τομείς παραγωγής χάλυβα που περιγράφονται και ατομικώς καθορίζονται στο εν λόγω έγγραφο.
- Στηρίζοντας την κρίση της αποκλειστικά στο άρθρο 87, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή όφειλε να εφαρμόσει, στο πλαίσιο του περιθωρίου εκτίμησεως που διαθέτει, εκείνα τα κριτήρια εγκρίσεως της ενισχύσεως που εφάρμοσε και σε πολλές άλλες περιπτώσεις λήψεως μέτρων αναδιάρθρωσεως, ιδίως σε πολλές παρόμοιες περιπτώσεις που αφορούσαν την Treuhandanstalt, αλλά και στις περιπτώσεις της Société Marseillaise de Crédit (²), και της Ολυμπιακής Αεροπορίας (³).

Τέλος, η Επιτροπή θα έπρεπε να είχε εγκρίνει τα κοινοποιηθέντα μέτρα βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της Συνθήκης ΕΚ. Καίτοι γνώριζε όλα τα σχετικά περιστατικά η Επιτροπή παρέλειψε να εφαρμόσει τη διάταξη αυτή χωρίς να παράσχει σχετική αιτιολογία.

- Αποδοχή, παρά τον νόμο, της υποθέσεως ότι η διαδικασία ιδιωτικοποίησης εμφανίζει στοιχεία παροχής ενισχύσεως: Αδικαιολογήτως δέχεται η Επιτροπή, επικαλούμενη τη νομολογία του Δικαστηρίου⁽⁴⁾, ότι κατά τον συγκριτικό υπολογισμό πώληση/εκαθάριση πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνον η αξία εκκαθαρίσεως που προσδιόρισαν οι οικονομικοί ελεγκτές. Πράγματι, κατά τη γερμανική νομοθεσία, ο κύριος είναι υπεύθυνος τόσο για το κόστος εκκαθαρίσεως όσο και για το κόστος εξυγιάνσεως του χώρου εγκαταστάσεως της επιχειρήσεως, στη συγκεκριμένη δε περίπτωση τα δάνεια που εισέφεραν οι εταίροι δεν μπορούν να αναζητηθούν από την πτωχευτική περιουσία.

Οι επικρίσεις που διατυπώνει η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση κατά της διαδικασίας ιδιωτικοποίησης αντικεινται στην απαγόρευση της αντιφατικής συμπεριφοράς, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν προέβαλε καμία αντίρρηση σε πολλές περιπτώσεις παρόμοιας διαδικασίας ιδιωτικοποιήσεως. Εξάλλου, οι απαιτήσεις που προέβαλε η Επιτροπή δεν στηρίζονται σε μια ρεαλιστική εκτίμηση της διαδικασίας η οποία είναι συνήθης και στον ιδιωτικό τομέα και συνίσταται στην εκχώρηση στοιχείων εταιρικής περιουσίας υπό μορφή συμμετοχής επενδυτικών τραπεζών. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση είναι της γνώμης ότι αυτή καθαυτή η διαδικασία ιδιωτικοποίησης δεν εμφανίζει στοιχεία ενισχύσεων. Ωστόσο, η Επιτροπή αγνόησε την άποψη αυτή. Η απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη ως προς το σημείο αυτό (παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2, τέταρτη περίπτωση, και του άρθρου 15 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, καθώς και του άρθρου 253 της Συνθήκης ΕΚ).

(1) ΕΕ C 320 της 13.12.1988, σ. 3.

(2) ΕΕ L 198 της 30.7.1999, σ. 1.

(3) ΕΕ L 128 της 21.5.1999, σ. 1.

(4) Υπόθεση C-278/92, Συλλογή 1994, σ. I-4103.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Landesgericht Korneuburg με διάταξη της 17ης Σεπτεμβρίου 1999, στην υπόθεση SEIKO Kabushiki Kaisha κατά Mohammed Ibrahim

(Υπόθεση C-362/99)

(1999/C 366/23)

Με διάταξη της 17ης Σεπτεμβρίου 1999, η οποία περιήλθε στην Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 30 Σεπτεμβρίου 1999, το Landesgericht Korneuburg υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ SEIKO Kabushiki Kaisha και Mohammed Ibrahim που εκκρεμεί ενώπιόν του, το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 3295/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, περί μέτρων απαγόρευσης της ελεύθερης κυκλοφορίας, της εξαγωγής, της επανεξαγωγής και της υπαγωγής υπό καθεστώς αναστολής των εμπορευμάτων παραποίησης/απομίμησης και των αναπαραχθέντων χωρίς άδεια (πειρατικών) (ΕΕ L 341, της 30.12.1994), την έννοια ότι ο κανονισμός αυτός πρέπει να τυγχάνει εφαρμογής και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες εμπορεύματα όπως τα περιγραφόμενα λεπτομερέστερα στον εν λόγω κανονισμό, τα οποία, κατά τη διαμετακόμιση (transit) από ένα κράτος το οποίο δεν ανήκει στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα σε άλλο κράτος το οποίο δεν ανήκει στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, παρακρατώνται προσωρινώς από τις τελωνειακές αρχές εντός κράτους μέλους βάσει του προαναφερθέντος κανονισμού, κατόπιν αιτήσεως του δικαιούχου, ο οποίος επικαλείται προσβολή των δικαιωμάτων του και του οποίου η επιχείρηση έχει την έδρα της εντός τρίτου κράτους;»

Προσφυγή της Πορτογαλικής Δημοκρατίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 4 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση C-365/99)

(1999/C 366/24)

Η Πορτογαλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους Luís Fernandes, διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας της Γενικής Διευθύνσεως Κοινοτικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και Maria João Abecassis, ακόλουθο του Γραφείου του Υπουργού Γεωργίας, Αγροτικής Αναπτύξεως και Αλιείας, τους Carlos Aguiar και Tiago Ferreira de Lima, δικηγόρους Λισσαβώνας, και τον Gerard van der Wal, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πορτογαλική Πρεσβεία, 33, allée Scheffer, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 4 Οκτωβρίου 1999 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

α'. να δεχθεί την παρούσα προσφυγή·

β'. να κηρύξει άκυρη την απόφαση 1999/517/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής, κατά το μέτρο που αυτή αντικαθιστά, στο άρθρο 4 της αποφάσεως 98/653/ΕΚ⁽²⁾, τη φράση «1η Αυγούστου 1999» με τη φράση «1η Φεβρουαρίου 2000»·

γ'. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.